

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY

CHRISTINE STIX-HACKL

prednesené 26. mája 2005¹

I — Úvodné poznámky

1. V tomto konaní o nesplnení povinnosti vytýka Komisia Španielskemu kráľovstvu s ohľadom na rôzne znečistenia životného prostredia v regióne Baix Ter (provincia Girona), ktoré sú spôsobené v podstate viacerými intenzívnymi prevádzkami chovu ošípaných (ďalej len „prevádzky chovu ošípaných“), že nesplnilo povinnosti vyplývajúce z rôznych smerníc o ochrane životného prostredia.

2. Táto vec vzhľadom na predmetnú smernicu a vzniknuté právne otázky vecne úzko súvisí s vecou Komisia/Španielsko, ku ktorej som predniesla návrhy 12. mája 2005². Pokiaľ sa tieto veci prekrývajú, odkazujem s uvedením príslušných bodov na moje vyjadrenia obsiahnuté v uvedených návrhoch.

3. Nemožno však prehliadnuť, že táto vec, hoci sa tri zo štyroch žalobných dôvodov týkajú tej istej smernice, resp. ustanovení smernice, ako vec Komisia/Španielsko, sa už vzhľadom na skutkové okolnosti od nej podstatne odlišuje. Vo veci Komisia/Španielsko išlo z veľkej miery o znečistenie životného prostredia a porušenia práva spôsobené jednou prevádzkou chovu ošípaných, zatiaľ čo v tomto konaní ide skôr o znečistenie životného prostredia a porušenia práva spôsobené viacerými prevádzkami chovu ošípaných v určitom regióne.

4. K preskúmaniu existencie nesplnenia povinnosti na základe rozšírených nedostatkov, resp. „štrukturálnych“ nedostatkov, pri praktickom uskutočňovaní smernice v členskom štáte musí byť prirodzene použitý „globálnejší“ prístup než v prípade, keď sa členskému štátu na základe izolovanej skutočnosti alebo jednotlivého prípadu vytýka, že neprijal opatrenia potrebné na vykonanie smernice³.

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

2 — Návrhy z 12. mája 2005 vo veci Komisia/Španielsko, C-416/02, Zb. s. I-7487.

3 — Pozri k tomu výklad venovaný preukázaniu „štrukturálneho“ nesplnenia povinnosti vyplývajúceho zo smernice v návrhoch, ktoré predniesol generálny advokát Geelhoed 23. septembra 2004 vo veci Komisia/Irsko (rozsudok z 26. apríla 2005, C-494/01, Zb. s. I-3331, bod 43 a nasl.); pozri k tomu body 23 až 25.

5. Komisia sa domnieva, že neboli splnené povinnosti vyplývajúce z nasledujúcich smerníc o životnom prostredí:

smernica Rady 80/778/EHS z 15. júla 1980 o kvalite vody určenej na ľudskú spotrebu [*neoficiálny preklad*]⁹ (ďalej len „smernica o pitnej vode“).

smernica Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch⁴, zmenená a doplnená smernicou Rady 91/156/EHS z 18. marca 1991⁵ (ďalej len „smernica o odpadoch“),

II — Právny rámec

6. Pokiaľ ide o rozhodujúce ustanovenia smernice o odpadoch, smernice o podzemných vodách, ako aj smernice PVŽP a o smernicu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica PVŽP, odkazujem na body 3 až 6 mojich návrhov vo veci Komisia/Španielsko.

smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie⁶ (ďalej len „smernica PVŽP“), zmenená a doplnená smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997⁷ (ďalej len „smernica, ktorou sa mení a dopĺňa smernica PVŽP“),

7. Doplnujúci význam má v tomto prípade ešte príloha II bod 1 písm. e) smernice, ktorou sa mení a dopĺňa smernica PVŽP, ktorá znie takto:

„PROJEKTY, KTORÉ SÚ PREDMETOM ČLÁNKU 4 ODS. 2

smernica Rady 80/68/EHS zo 17. decembra 1979 o ochrane podzemných vôd pred znečistením niektorými nebezpečnými látkami⁸ (ďalej len „smernica o podzemných vodách“),

1. Poľnohospodárstvo, lesné hospodárstvo a vodné hospodárstvo

4 — Ú. v. ES L 194, s. 39; Mím. vyd. 15/001, s. 23.

5 — Ú. v. ES L 78, s. 32; Mím. vyd. 15/002, s. 3.

6 — Ú. v. ES L 175, s. 40; Mím. vyd. 15/001, s. 248.

7 — Ú. v. ES L 73, s. 5; Mím. vyd. 15/003, s. 151.

8 — Ú. v. ES L 20, 1980, s. 43; Mím. vyd. 15/001, s. 134.

...

9 — Ú. v. ES L 229, s. 11.

e) veľké zariadenia pre chov dobytku (projekty neobsiahnuté v prílohe I)“.

do Stredozemného mora, sa nachádza veľký počet prevádzok na chov ošípaných.

8. Výňatok smernice o pitnej vode znie:

Článok 7 ods. 6

„Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, aby vody určené na ľudskú spotrebu boli aspoň v súlade s kritériami stanovenými v prílohe I.“ [*neoficiálny preklad*]

10. Ako už uviedla Komisia k predmetu žaloby, výhrady týkajúce sa smernice o odpadoch, smernice o PVŽP (resp. smernice, ktorou sa mení a dopĺňa smernica PVŽP), ako aj smernice o podzemných vodách súvisia s výstavbou, rozširovaním a prevádzkovaním mnohých prevádzok chovu ošípaných v regióne Baix Ter. Výhrady týkajúce sa smernice o podzemných vodách a smernice o pitnej vode sa navyše týkajú následného znečistenia podzemných vôd dusičnanmi (uznané do značnej miery španielskou vládou) v regióne Baix Ter pred ústím rieky Ter do Stredozemného mora a z toho vyplývajúce znečistenie pitnej vody, ktorú z týchto podzemných vôd čerpá veľa obcí v oblasti Empordà.

Príloha I v časti C. PARAMETRE PRE NEDOVOLENÉ LÁTKY (príliš vysoké koncentrácie) [*neoficiálny preklad*] v bode 20 uvádza ukazovateľ pre dusičnany 25 mg/l a maximálne prípustnú koncentráciu 50 mg/l.

IV — Konanie pred podaním žaloby a konanie pred Súdnyim dvorom

III — Skutkový stav

9. Dotknutý región Baix Ter v provincii Girona leží na severovýchodnom pobreží Španielska v autonómnej oblasti Katalánsko. V tejto oblasti, ktorá zahŕňa ústie rieky Ter

11. V roku 2000 bola Komisia upozornená sťažnosťami ochranárskej skupiny na znečistenie v dotknutom regióne. Komisia po konzultáciách so španielskou vládou dospela k názoru, že Španielske kráľovstvo si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z rôznych smerníc týkajúcich sa ochrany životného prostredia, a zaslala mu 25. októbra 2000 výzvu, aby jej predložilo svoje pripomienky v lehote dvoch mesiacov.

12. Keďže odpovede španielskej vlády z 1. a 15. februára 2001 podľa názoru Komisie nevyvrátili podozrenie z nesplnenia povinnosti, doručila Komisia 26. júla 2001 španielskej vláde odôvodnené stanovisko, v ktorom mu vytkla nesplnenie povinností zo smerníc uvedených v úvode¹⁰ a vyzvala Španielske kráľovstvo, aby v priebehu dvoch mesiacov prijalo potrebné opatrenia. Španielska vláda odpovedala listami z 3. decembra 2001 a z 29. januára 2002.

vyplývajú z článkov 4, 9 a 13 smernice Rady 75/442/EHS, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/156/EHS, neprijalo opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby odpad pochádzajúci z prevádzok chovu ošípaných nachádzajúcich sa v regióne Baix Ter v provincii Girona bol zneškodnený alebo zhodnotený bez ohrozenia ľudského zdravia alebo poškodenia životného prostredia, a keďže väčšia časť uvedených prevádzok nemá povolenie vyžadované touto smernicou, a nevykonalo potrebné pravidelné inšpekcie týchto prevádzok;

13. Keďže Komisia dospela k názoru, že Španielske kráľovstvo si nesplnilo svoje povinnosti, podala na základe článku 226, ES proti nemu 14. marca 2003 žalobu. Táto žaloba bola zapísaná do registra Súdneho dvora 19. marca 2003.

b) nevykonalo pred výstavbou uvedených prevádzok alebo zmenou ich projektov posudzovanie vplyvov na životné prostredie, porušujúc tak ustanovenia článku 2 a článku 4 ods. 2 smernice Rady 85/337/EHS alebo porušujúc tak ustanovenia tejto smernice zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES;

14. Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Španielske kráľovstvo si tým, že:

a) neprijalo opatrenia potrebné na splnenie povinností, ktoré mu

c) nevykonalo potrebný výskum hydrogeologických podmienok oblasti zasiahnutej znečistením vo vzťahu k prevádzkam chovu ošípaných uvedeným v tejto žalobe v súlade s ustanoveniami článku 3 písm. b), článku 5 ods. 1 a článku 7 smernice Rady 80/68/EHS;

¹⁰ — Pozri bod 5 vyššie.

d) vo viacerých verejných sieťach distribúcie vody regiónu Baix Ter došlo v rozpore s článkom 7 ods. 6 smernice 80/778/EHS k prekročeniu maximálnej prípustnej koncentrácie pre parameter „dusičnaný“, stanovenej v prílohe I časti C bode 20 tejto smernice,

16. *Španielska vláda* takisto uvádza, že počet prevádzok chovu ošípaných, ktoré sú predmetom tohto konania, sa znížil spolu vo všetkých obciach regiónu Baix Ter z 387 v roku 1989 na 197 v roku 1999. Od posledného uvedeného roku, aj keď uvedené číslo mierne vzrástlo, došlo nepochybne k zníženiu počtu zvierat o 12 017 kusov. Opatrenia španielskych orgánov navyše zahŕňali vykonanie 63 sankčných konaní.

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z nižšie uvedených smerníc;

2. zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

V — O nesplnení povinností vyplývajúcich zo smernice o odpadoch

A — Hlavné tvrdenia účastníkov konania

15. *Komisia* uvádza, že sporné prevádzky produkujú odpad vo veľkom množstve, najmä močovku a mŕtve telá zvierat. Na zaobchádzanie s týmito odpadmi sa z hľadiska na neexistenciu iných relevantných právnych úprav Spoločenstva vzťahuje smernica o odpadoch.

17. Zo znečistenia podzemných vôd v regióne Baix Ter, ktoré je spôsobené predovšetkým stúpajúcim rozsahom produkovanej močovky z prevádzok chovu ošípaných, čo španielska vláda uznala, a ktoré bolo potvrdené mnohými analýzami, vyplýva podľa názoru *Komisie*, že odpady zo sporných prevádzok chovu ošípaných neboli v súlade s článkom 4 smernice o odpadoch zneškodnené a zhodnotené. Navyše v rozpore s článkom 9 tejto smernice nemali sporné prevádzky chovu ošípaných povolenie na zneškodňovanie odpadu. Toto vyplýva z údajov španielskej vlády o legalizácii prevádzok, z ktorej vyplýva, že veľký počet týchto prevádzok v rozhodnom čase nemal povolenie a vnútroštátne právne predpisy uvedené španielskou vládou neboli dodržané. Napokon dokumenty predložené Komisii španielskou vládou neumožňovali záver, že vo všetkých alebo aspoň vo väčšine z približne 220 prevádzok chovu ošípaných boli uskutočnené primerané inšpekcie v zmysle článku 13 smernice o odpadoch.

18. V prípade mŕtvych tiel zvierat ide podľa názoru Komisie o odpad v zmysle smernice o odpadoch. Naopak uznáva, že močovka, ktorá sa v súlade s vhodnými poľnohospodárskymi postupmi využíva v tom istom poľnohospodárskom podniku ako hnojivo, môže byť vedľajším poľnohospodárskym produktom, ktorého sa podnik nechce „zba-viť“ v zmysle smernice o odpadoch, a ktorý preto nemá byť považovaný za odpad. V tejto veci to však v každom prípade neplatí pre všetky sporné prevádzky chovu ošípaných; španielska vláda nikdy netvrdila, že všetka močovka sa v týchto prevádzkach chovu ošípaných používa ako *hnojivo*.

19. Na tvrdenie španielskej vlády, že sa má uplatniť ustanovenie o výnimke podľa článku 2 ods. 1 písm. b) smernice o odpadoch, Komisia odpovedá, že neexistuje žiadna relevantná právna úprava Spoločenstva, a preto sa výnimka nemôže použiť. Prípadné vnútroštátne právne predpisy už zo všeobecného hľadiska nie sú „in[ou] právn[ou] úprav[ou]“ v zmysle uvedeného ustanovenia a rôzne predpisy uvádzané španielskou vládou nespĺňajú požiadavky smernice o odpadoch.

20. *Španielska vláda* zastáva názor, že smernica o odpadoch nie je použiteľná na podniky, akými sú sporné prevádzky chovu ošípaných. Je presvedčená, že vypúšťanie močovky na poľnohospodárske polia je osvedčenou metódou prirodzeného hnojenia,

a nemožno ho preto považovať za zneškodnenie v zmysle článku 1 písm. a) smernice o odpadoch.

21. Španielska vláda tvrdí, že pokiaľ by Súdny dvor pripustil, že smernica o odpadoch je v zásade uplatniteľná — platí v každom prípade ustanovenie o výnimke podľa článku 2 ods. 1 písm. b). Smernica 91/676/EHS¹¹ totiž predstavuje „in[ú] právn[ú] úprav[ú]“ v zmysle uvedeného ustanovenia o výnimke, pretože táto smernica predstavuje znečistenie dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov a jediný škodlivý vplyv, ktorý by mohlo mať vypustenie močovky na polia, spočíva v znečistení podzemnej vody dusičnanmi. Okrem toho sa nariadenie (ES) č. 1774/2002¹² zaoberá mŕtvymi telami zvierat z prevádzok chovu ošípaných. Navyše ustanovenie o výnimke je uplatniteľné aj vtedy, ak existujú príslušné vnútroštátne predpisy. Tak je tomu v prípade Španielska, pretože prevádzky na chov ošípaných patria do oblasti pôsobnosti rôznych španielskych predpisov o odpadoch.

22. Španielska vláda nakoniec uvádza, že Komisia nepreukázala existenciu tvrdeného nesplnenia povinností vyplývajúcich zo

11 — Smernica Rady 91/676/EHS z 12. decembra 1991 o ochrane vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov (Ú. v. ES L 375, s. 1; Mim. vyd. 15/002, s. 68) (ďalej len „smernica o dusičnanoch“).

12 — Nariadenie (ES) č. 1774/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov neurčených pre ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 273, s. 1; Mim. vyd. 03/037, s. 92).

smernice o odpadoch. Poukazuje na to, že katalánske úrady podnikli kroky k poučeniu/zaškoleniu a informovaniu poľnohospodárov o správnom zaobchádzaní s močovkou a podporovali výstavbu zariadení na spracovanie nadbytočnej močovky. Dvanásť takýchto zariadení je už v prevádzke a desať sa nachádza v štádiu schvaľovania.

25. Komisia sa tu preto nesnaží preukázať, ako jedna izolovaná skutková situácia, akou je odstraňovanie močovky z určitej prevádzky chovu ošípaných, ktoré zaťažuje životné prostredie, ktorá sa tým zdá byť nezlučiteľná s cieľmi smernice o odpadoch, už sama osebe dokazuje neprijatie potrebných opatrení na prebratie tejto smernice, ale skôr sa snaží preukázať, že zo širšieho pohľadu španielske orgány vykonali uvedené ustanovenia smernice o odpadoch týkajúce sa prevádzok chovu ošípaných v regióne Baix Ter v praxi s omeškaním. Na určenie tohto nesplnenia povinnosti vyplývajúcej zo Zmluvy preto nie je pre každú z dotknutých prevádzok v regióne Baix Ter nutné dokazovať, že ide o odpady v zmysle smernice o odpadoch a že smernica o odpadoch nebola v praxi správne, resp. účinne, vykonaná.

B — Právne posúdenie

1. Úvodná poznámka

23. Prvým žalobným dôvodom vytýka Komisia Španielskemu kráľovstvu, že v regióne Baix Ter neprijalo opatrenia potrebné na splnenie povinností, ktoré mu vyplývajú z článkov 4, 9 a 13 smernice o odpadoch. Podobne ako vo veci Komisia/Španielsko sa vytýkané nesplnenie povinností netýka ani tak prebratia týchto ustanovení do vnútroštátneho španielskeho práva, ale skôr praktického vykonania týchto ustanovení.

2. O uplatnení smernice o odpadoch

26. O pojme „odpad“ v zmysle článku 1 písm. a) smernice o odpadoch

24. Prejednávaná vec sa však odlišuje, ako som už naznačila v úvode týchto návrhov, od veci Komisia/Španielsko v tom, že tvrdené nesplnenie povinností vyplývajúce zo smernice nie je spojené s jedným podnikom, ale veľkým počtom podnikov v určitej oblasti.

27. Skôr než bude možné posúdiť nesplnenie povinností vyplývajúcich z článkov 4, 9 a 13 smernice o odpadoch, je potrebné zodpovedať otázku, či resp. do akej miery sú látky,

o ktoré v tejto veci ide, totiž močovka a mŕtve telá zvierat, zahrnuté ako „odpady“ do pôsobnosti smernice o odpadoch.

30. V tomto zmysle som na tom istom mieste takisto konštatovala, že pri mŕtvych telách zvierat ide len o zostatok z chovu ošípaných, a teda v zásade ide o „odpad“ v zmysle článku 1 písm. a) smernice o odpadoch¹⁵. To platí aj v tejto veci.

a) O zahrnutí pod pojem „odpad“ podľa smernice o odpadoch

31. Pokiaľ ide o močovku, z mojich návrhov vo veci Komisia/Španielsko vyplýva, že zodpovedanie otázky, či má povahu odpadu, musí byť diferencovanejšie¹⁶.

28. Ako som už uviedla vo svojich návrhoch vo veci Komisia/Španielsko, závisí kvalifikácia látok, akými sú mŕtve telá zvierat a močovka, ako odpadu od toho, či sa držiteľ látky zbavuje, chce sa jej zbaviť alebo je povinný sa jej zbaviť, čo je nutné posudzovať na základe všetkých okolností, pričom je potrebné zohľadniť cieľ smernice o odpadoch a dbať na to, aby nedošlo k obmedzeniu jej účinnosti¹³.

29. Ďalej som uviedla, že podľa ustálenej judikatúry látka, ktorá vzniká pri výrobnom postupe, ktorého hlavným účelom nie je jej produkcia, môže predstavovať iba zostatok alebo za určitých okolností vedľajší produkt, ktorého sa podnik nechce „zbaviť“ a ktorý preto nie je možné kvalifikovať ako odpad¹⁴.

32. Ako som už uviedla, možno si naozaj predstaviť také prípady, v ktorých močovku vznikajúcu v poľnohospodárskom podniku nemožno považovať za odpad v zmysle smernice o odpadoch, a to za predpokladu, že je isté, že sa močovka ďalej používa „bez predchádzajúceho spracovania v ďalšom výrobnom procese“, resp. na poľnohospodársky úžitok, teda že sa vypúšťa na hnojenie (iné zmysluplné využitie vo všeobecnosti ani neprichádza do úvahy)¹⁷. Keď sa naproti tomu močovka vypúšťa na pole v množstve, ktoré presahuje mieru potrebnú na hnojenie podľa vhodných poľnohospodárskych postupov, alebo na pole, ktoré nemá zmysel hnojiť, napríklad preto, že nie je vôbec obhospodávané, resp. leží úhorom, potom by to

13 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, body 24 až 28.

14 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, body 29 a 30.

15 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, bod 31.

16 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, bod 32.

17 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, body 33 až 35.

mohlo postačovať ako indícia, že držiteľovi ide o to, aby sa močovky zbavil¹⁸.

významného zdroja okrem poľnohospodárstva nebola v tejto veci uplatnená — napokon predstavuje prinajmenšom indíciu pre prehnojenie, teda spôsob hnojenia, ktorý nie je v súlade s vhodnými poľnohospodárskymi postupmi.

33. V tejto veci je síce pravdou, že nemožno vylúčiť, že v jednotlivých prípadoch v niektorých sporných prevádzkach chovu ošípaných sa močovka vypúšťa v súlade s vhodnými poľnohospodárskymi postupmi, a preto by sa nemala považovať za odpad v zmysle smernice o odpadoch. Na základe dostupných údajov je však potrebné konštatovať, že v regióne Baix Ter je v prevádzke relatívne hustá sieť prevádzok na chov ošípaných — sčasti značne veľkých zariadení, a teda ako uviedla Komisia, bez toho, aby bolo proti tomuto tvrdeniu namietané, produkuje sa tu veľké množstvo močovky. Podľa tvrdenia španielskej vlády je málo pravdepodobné, že by sa celý objem močovky využíval ako hnojivo v poľnohospodárstve. Naopak odkázala na prevádzkovanie alebo stavbu mnohých zariadení slúžiacich na spracovanie alebo likvidáciu močovky¹⁹. Znečistenie dusičnanmi v danom regióne, ktoré španielska vláda nepopiera a ktoré bolo na mnohých miestach preukázané — existencia iného

34. Na základe týchto zistení možno vychádzať z toho, že v prípade močovky vznikajúcej v sporných prevádzkach chovu ošípaných v Baix Ter ide vo všeobecnosti o zostatky z chovu ošípaných, ktorých sa chcú podniky zbaviť, a preto by mali byť zaradené ako odpad do smernice o odpadoch.

35. Na základe toho je potrebné konštatovať, že nielen pri mŕtvych telách zvierat, ale aspoň v určitej časti močovky produkovanej spornými prevádzkami chovu ošípaných ide o odpady v zmysle smernice o odpadoch.

b) O ustanovení o výnimke podľa článku 2 ods. 1 písm. b) bodu iii) smernice o odpadoch

18 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, body 38 až 39.

19 — Ako som zdôraznila v bode 42 mojich návrhov vo veci Komisia/Španielsko, z okolnosti, že látka je používaná spôsobom, ktorý pre životné prostredie alebo ľudské zdravie nepredstavuje nijaké nebezpečenstvo, nemožno vyvodzovať, že táto látka nie je odpadom. Bezpečné alebo neškodné využívanie je určite významné z hľadiska splnenia rôznych povinností vyplývajúcich zo smernice — napríklad pre otázku, či je potrebné povolenie, alebo ako intenzívna musí byť inšpekcia, — samé osebe však nevyklučuje, že ide o „zbavenie sa“. Odstránenie močovky v zvláštnych zariadeniach skôr naopak naznačuje, že ide o močovku, ktorej sa chce prevádzka zbaviť.

36. Ustanovenie o výnimke podľa článku 2 ods. 1 písm. b) bodu iii) smernice o odpadoch sa vo všeobecnosti vzťahuje tak na „mŕtve telá zvierat“, ako aj na „ďalší poľnohospodársky odpad“, pokiaľ ide o „fekálie a iné prírodné látky používané v poľnohospodárstve“.

37. Táto výnimka sa preto v zásade týka mŕtvych tiel ošípaných, ako aj močovky ošípaných, takže použiteľnosť tejto smernice závisí takisto od toho, či neexistuje príslušná „iná právna úprava“ v zmysle tohto ustanovenia, ktorá by upravovala uvedené odpady²⁰.

38. Španielska vláda sa v tomto smere odvolávala na jednej strane na právnu úpravu Spoločenstva, totiž na smernicu o dusičnanoch a na nariadenie č. 1774/2002, a na druhej strane aj na viaceré vnútroštátne právne predpisy.

39. Podľa rozsudku vo veci AvestaPolarit Chrome „in[ou] práv[nou] uprav[ou]“ v zmysle uvedeného ustanovenia o výnimke môže byť nielen osobitná právna úprava Spoločenstva, ale aj špeciálne vnútroštátne právne predpisy²¹.

40. Nezávisle od toho, či tu ide o špecifickú právnu úpravu Spoločenstva alebo vnútroštátnu právnu úpravu, v žiadnom prípade nepostačuje, aby upravovali tieto sporné odpady len z určitého hľadiska. Príslušný predpis sa musí týkať ich „nakladania“ ako s odpadmi v zmysle článku 1 písm. d)

20 — Porovnaj moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, body 45 až 47.

21 — Rozsudok z 11. septembra 2003, AvestaPolarit, C-114/01, Zb. s. I-8725, bod 50 a 51.

smernice o odpadoch, musí sledovať rovnaké ciele ako táto smernica a musí viesť k takej úrovni ochrany životného prostredia, ktorá je prinajmenšom rovnocenná s tou, ktorú predvída táto smernica²².

41. Pokiaľ ide najskôr o smernicu o dusičnanoch, ktorú uvádza španielska vláda, už som vo svojich návrhoch vo veci Komisia/Španielsko preukázala, že nespĺňa vyššie uvedené podmienky²³.

42. V súvislosti s nariadením č. 1774/2002 postačuje odkázať na to, že toto nariadenie v dobe rozhodnej pre posúdenie, či došlo k nesplneniu povinnosti vyplývajúcej zo Zmluvy, t. j. po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku²⁴, ešte nebolo uplatniteľné²⁵. Obsah tohto nariadenia preto nie je v tejto súvislosti potrebné skúmať.

43. Španielska vláda potom uviedla viaceré vnútroštátne predpisy platné na celoštátnej úrovni, ktoré sa uplatňujú na močovku

22 — Porovnaj tamže body 51, 52 a 59.

23 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, bod 51.

24 — Porovnaj najmä rozsudky z 15. marca 2001, Komisia/Francúzsko, C-147/00, Zb. s. I-2387, bod 26, a z 15. júla 2004, Komisia/Portugalsko, C-272/01, Zb. s. I-I-6767, bod 29.

25 — Nesplnenie povinnosti vyplývajúcej zo Zmluvy sa týka obdobia do konca septembra 2001. Nariadenie však podľa svojho článku 38 nadobudlo pre Španielsko účinnosť až 30. októbra 2002.

(kráľovské dekréty č. 261/1996 a č. 324/2000 a španielsky zákon o odpadoch 10/1998), ako aj — na pojednávaní — dve ministerské vyhlášky z 20. októbra 1980 a z 22. februára 2001, ktoré sa týkajú mŕtvych tiel zvierat.

44. Pokiaľ ide konkrétne o kráľovské dekréty č. 261/1996 a č. 324/2000, ako aj uvedené ministerské vyhlášky, konštatovala som už vo svojich návrhoch vo veci Komisia/Španielsko, že tieto predpisy nemožno považovať za právne predpisy, ktoré upravujú nakladanie s močovkou a mŕtvymi telami zvierat ako odpadu v zmysle článku 1 písm. d) smernice o odpadoch²⁶.

45. To isté platí podľa môjho názoru takisto pre španielsky zákon o odpadoch č. 10/1998, na ktorý sa v tejto veci odvolávala španielska vláda a ktorý je podľa jej tvrdenia podporne použiteľný. Z tvrdenia španielskej vlády okrem iného vyplýva, že tento predpis upravuje nakladanie z odpadmi len v súvislosti so smernicou o dusičnanoch a jej vykonávacími predpismi a že neobsahuje schvaľovací postup podľa smernice o odpadoch, ktorý by bol použiteľný na vypúšťanie močovky.

46. Španielska vláda napokon uviedla tiež celý rad predpisov prijatých na úrovni katalánskeho regiónu, ktoré sa z rôznych hľadísk týkajú močovky (okrem iného ustanovenia o plánoch na nakladanie s odpadmi a záznamy o nakladaní, pravidlá hnojenia a vypúšťania močovky a určité požiadavky na povolenie).

47. Podľa môjho názoru sa však španielskej vláde nepodarilo preukázať, že tieto regionálne právne predpisy neupravujú iba izolované aspekty močovky a jej spracovanie, ale predstavujú koherentnú úpravu nakladania s močovkou v zmysle článku 1 písm. d) smernice o odpadoch a vedú k porovnateľnej úrovni ochrany životného prostredia ako táto smernica. Španielska vláda takisto v zásade nenamietala proti príslušnej podrobnej analýze Komisie, ktorá dospela k záveru, že uvedené katalánske predpisy použiteľné na močovku majú — aj pri celkovom posúdení — v porovnaní so smernicou o odpadoch rôzne medzery. Okrem toho uviedla španielska vláda len tie katalánske predpisy, ktoré sa týkajú močovky, ale neuviedla tie, ktoré sa vzťahujú na mŕtve telá zvierat.

48. Bez ohľadu na to je potrebné všeobecne poznamenať, že španielska vláda uviedla, že vo vnútroštátnom práve na rozdiel od

26 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, body 52 až 57.

smernice o odpadoch, ako som uviedla vyššie,²⁷ sa močovka nepovažuje za odpad, takže už z tohto dôvodu je nutné pochybovať o tom, že vnútroštátne právo vôbec upravuje „nakladanie“ s močovkou ako s odpadom.

C — O nesplnení povinností vyplývajúcich z článkov 4, 9 a 13 smernice o odpadoch

49. Na záver je preto potrebné konštatovať, že v tomto prípade neexistuje ani osobitný predpis Spoločenstva, ani osobitný vnútroštátny predpis na celoštátnej alebo na regionálnej úrovni, ktorý by obsahovo splňal požiadavky článku 2 ods. 1 písm. b) bodu iii) smernice o odpadoch.

50. Ustanovenie o výnimke podľa článku 2 ods. 1 písm. b) bodu iii) smernice o odpadoch preto nie je v tomto prípade uplatniteľné. Je preto nadbytočné skúmať tvrdenia Komisie, podľa ktorých by mala byť judikatúra *AvestaPolarit Chrome* zmenená v tom smere, aby sa za „inú právnu úpravu“ v zmysle tohto ustanovenia považovali len predpisy Spoločenstva.

51. Výhrada Komisie smeruje k tomu, že Španielske kráľovstvo v súvislosti s prevádzkami chovu ošípaných v regióne Baix Ter neprijalo potrebné opatrenia na splnenie povinností, ktoré mu vyplývajú z článkov 4, 9 a 13 smernice o odpadoch.

52. Pokiaľ ide o obsah týchto povinností, členské štáty majú podľa článku 4 smernice o odpadoch zaistiť, aby sa odpad zhodnocoval alebo zneškodňoval bez ohrozenia ľudského zdravia a bez použitia postupov, či metód, ktoré by mohli poškodiť životné prostredie (odsek 1). Členské štáty takisto prijímú nevyhnutné opatrenia na zákaz svojvoľného opúšťania a nepovoleného ukladania odpadu. (odsek 2).

53. Na účely dosiahnutia cieľov tohto článku musia mať podniky, ktoré zneškodňujú odpady, povolenie podľa článku 9 smernice o odpadoch a podľa článku 13 tejto smernice sú podrobované pravidelným inšpekciám.

54. K otázke, či Španielske kráľovstvo prijalo potrebné opatrenia na splnenie povinností, je najskôr potrebné konštatovať, že španielska

27 — Pozri body 28 a nasl. vyššie.

vláda nepoprela tvrdenie Komisie, že prevádzky chovu ošípaných, ktorých je v regióne Baix Ter okolo 200, produkujú veľké množstvo močovky, ako aj mŕtvych tiel zvierat. Ďalej je nesporné, že mnohé merania preukázali veľké množstvo dusičnanov v podzemných vodách Baix Ter a súvislosť tohto znečistenia dusičnanmi s prevádzkou chovu ošípaných nebola spochybnená.

55. Podľa môjho názoru je preto zrejmé, že v danom období neboli odpady z prevádzok chovu ošípaných odstraňované spôsobom, ktorý neohrozuje ľudské zdravie alebo životné prostredie. O tom svedčí aj to, že — podľa údajov španielskej vlády — potrebné kapacity, resp. zariadenia, na odstraňovanie týchto odpadov sa nachádzajú z časti len v štádiu plánovania alebo výstavby.

56. Komisia na základe podkladov predložených španielskou vládou konštatovala, že v čase rozhodnom pre posúdenie skutočností nesplnenia povinnosti zo Zmluvy väčšina sporných prevádzok chovu ošípaných nemala povolenie a dovtedy neboli uskutočňované ani pravidelné inšpekcie.

57. Španielska vláda tieto zistenia ako také nespochybnila, ale naopak uviedla, že od tej doby prebehli mnohé konania smerujúce k dosiahnutiu súladu s právnymi predpismi a boli uskutočnené rôzne inšpekcie, ktoré viedli k uloženiu sankcií. To však podľa môjho názoru nestačí na vyvrátenie výhrady, že — v každom prípade v rozhodnom čase — neboli splnené povinnosti týkajúce sa povolení a (pravidelných) inšpekcií.

58. Vo svetle týchto zistení sa nedomnievam, že Španielske kráľovstvo prijalo opatrenia potrebné na splnenie povinností, ktoré mu vyplývajú z článkov 4, 9 a 13 smernice o odpadoch, pokiaľ ide o prevádzky chovu ošípaných v regióne Baix Ter.

59. Dospela som preto k záveru, že prvý žalobný dôvod je opodstatnený.

VI — O nesplnení povinností vyplývajúcich zo smernice PVŽP

A — Hlavné tvrdenia účastníkov konania

60. Druhým žalobným dôvodom Komisia Španielskemu kráľovstvu vytká, že si tým,

že pred výstavbou alebo prestavbou sporných prevádzok chovu ošípaných nevykonalo posúdenie vplyvov na životné prostredie, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 2 a článku 4 ods. 2 smernice PVŽP v jej pôvodnom znení alebo v znení zmenenom a doplnenom smernicou, ktorou sa mení a dopĺňa smernica PVŽP.

vplyvov na životné prostredie. Španielska vláda vo svojej odpovedi na odôvodnené stanovisko v zásade uznala, že sporné prevádzky neboli pred výstavbou alebo rozšírením podrobené posúdeniu vplyvov na životné prostredie.

61. Komisia uvádza, že voľná úvaha, ktorú článok 4 ods. 2 týchto smerníc priznáva členským štátom pri určení projektov uvedených v prílohe II, ktoré majú podliehať posúdeniu, nedáva členským štátom právomoc úplne a s konečnou platnosťou vylúčiť možnosť posúdenia jednej alebo viacerých tried projektov uvedených v prílohe II. Táto voľná úvaha je naopak obmedzená povinnosťou, aby posúdeniu podliehali projekty, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie, predovšetkým z dôvodov ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia.

63. Španielska vláda spochybňuje prípustnosť tejto výhrady s odôvodnením, že Komisia neupresnila, ktoré znenie smernice PVŽP Španielske kráľovstvo porušilo.

64. Podporne tvrdí, že výhrada je neopodstatnená, a poukazuje sa na to, že v období rokov 2000 až 2003 predložili prevádzky chovu ošípaných v regióne Baix Ter dvanásť projektov na schválenie alebo posúdenie vplyvov na životné prostredie, z ktorých sa len deväť týkalo uvedenia existujúcich prevádzok chovu ošípaných do súladu s právnymi predpismi. Iba tri projekty sa teda týkali výstavby nových chovných kapacít; zamietnuté boli celkovo štyri žiadosti.

62. Podľa názoru Komisie mala byť preto väčšina sporných prevádzok vzhľadom na negatívny vplyv na životné prostredie — predovšetkým na znečistenie vôd a zápach — rozsah a enormné rozšírenie prevádzok chovu ošípaných v danej oblasti, ako aj ich umiestnenie v oblasti označenej španielskymi orgánmi za ohrozenú oblasť v zmysle smernice o dusičnanoch podrobená posúdeniu

65. Komisia uvádza, že Španielske kráľovstvo si nespĺnilo nielen povinnosti vyplývajúce zo smernice PVŽP v jej pôvodnom znení, ale aj v znení zmenenom a doplnenom smernicou, ktorou sa mení a dopĺňa smernica PVŽP,

podľa toho, ku ktorému dátumu boli prevádzky chovu ošípaných postavené alebo rozšírené. Žalobný dôvod je preto dostatočne jasný a prípustný. K obsahu tvrdenia španielskej vlády Komisia poznamenáva, že posúdenie vplyvov na životné prostredie malo byť vykonané v každom prípade pred výstavbou alebo rozšírením jednotlivých prevádzok chovu ošípaných.

68. S určitou istotou možno len konštatovať, že väčšina sporných prevádzok chovu ošípaných v regióne Baix Ter nebola posudzovaná z hľadiska ich vplyvu na životné prostredie. Nie je však dostatočne preukázané, do akej miery a v akom rozsahu malo Španielske kráľovstvo podrobiť sporné prevádzky chovu ošípaných, resp. ich časti, takému posúdeniu z dôvodov ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia v zmysle článku 4 ods. 2 smernice PVŽP v pôvodnom znení alebo znení zmenenom a doplnenom smernicou, ktorou sa mení a dopĺňa smernica PVŽP.

B — Právne posúdenie

66. Z rovnakých dôvodov, aké som uviedla už v súvislosti s porovnateľnou námietkou neprípustnosti vo veci Komisia/Španielsko, je podľa môjho názoru tento žalobný dôvod neprípustný aj v tejto veci a otázky dátumu nesplnenia povinnosti a uplatniteľnosti príslušného znenia smernice by mali byť skúmané v rámci prejednávania veci samej²⁸.

69. Ďalej nie je známe, kedy boli sporné podniky postavené alebo rozšírené, ani to, či k rozšíreniu vôbec došlo a v akom rozsahu. Z tohto dôvodu teda s dostatočnou presnosťou nemožno ani určiť, či a v akom rozsahu Španielske kráľovstvo prípadne nesplnilo povinnosť vyplývajúcu zo smernice PVŽP v pôvodnom znení alebo v znení zmenenom a doplnenom smernicou, ktorou sa mení a dopĺňa smernica PVŽP.

67. Pokiaľ však ide o dôvodnosť, v tejto veci nezastávam názor, že Komisia Súdnemu dvoru predložila údaje potrebné na to, aby bolo možné s dostatočnou istotou rozhodnúť o existencii tvrdeného nesplnenia povinnosti zo Zmluvy.

70. Zistenie existencie tvrdeného nesplnenia povinnosti vyplývajúcej zo Zmluvy na takomto základe by sa opieralo len o domnienky. Podľa ustálenej judikatúry však musí Komisia predložiť Súdnemu dvoru všetky dôkazy, na základe ktorých môže Súdny dvor skúmať existenciu nesplnenia

28 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, body 79 až 85.

povinnosti vyplývajúcej zo Zmluvy, a nesmie sa opierať o domnienky²⁹.

71. Zastávam preto názor, že druhý žalobný dôvod by mal byť zamietnutý ako neopodstatnený.

VII — O nesplnení povinností vyplývajúcich zo smernice o podzemných vodách

A — Hlavné tvrdenia účastníkov konania

72. Komisia zastáva názor, že Španielske kráľovstvo si tým, že nevykonalo predchádzajúce hydrogeologické prieskumy v regióne, kde sa nachádzajú prevádzky chovu ošípaných, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 3 písm. b), článku 5 ods. 1 a článku 7 smernice o podzemných vodách.

73. Hydrogeologický prieskum bol potrebný, pretože došlo k nekontrolovanému úniku močovky zo sporných prevádzok, čo potvrdzuje sankčné konanie začaté španiel-

skými orgánmi. Komisia ďalej poukazuje na sčasti závažné znečistenie dusičnanmi spôsobené močovkou, ktoré bolo potvrdené rôznymi prieskumami uznanými španielskou vládou a viacerými analýzami. Komisia zastáva názor, že dusičnany predstavujú nebezpečnú látku v zmysle smernice, pretože spadajú do bodu 3 zoznamu II prílohy smernice o podzemných vodách.

74. Španielska vláda namieta, že vnútroštátne orgány v rámci opatrení na boj proti dusičnanom z poľnohospodárskych zdrojov prijatých na základe smernice o dusičnancoch si zadovážili štúdie hydrogeologických podmienok.

75. Okrem toho uvádza, že medzičasom bolo vynaložené podstatné úsilie na zmiernenie znečistenia dusičnanmi, ktoré bolo väčšinou úspešné.

B — Právne posúdenie

76. Podľa článku 3 písm. b) smernice o podzemných vodách urobia členské štáty potrebné kroky, aby obmedzili zavádzanie látok uvedených v zozname II prílohy do podzemných vôd a zabránili tak znečisťovaniu týchto vôd danými látkami. Na splnenie

²⁹ — Okrem iných rozsudky z 25. mája 1982, Komisia/Holandsko, 96/81, Zb. s. 1791, bod 6; z 26. júna 2003, Komisia/Španielsko, C-404/00, Zb. s. I-6695, bod 26, a zo 6. novembra 2003, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-434/01, Zb. s. I-13239, bod 21.

týchto povinností musia členské štáty okrem iného vopred podrobiť preskúmaniu „všetky prípady likvidácie týchto látok alebo ich umiestňovania na skládky na účel likvidácie, čo by mohlo viesť k nepriamemu vypúšťaniu“. Tento predchádzajúci prieskum musí podľa článku 7 smernice zahŕňať hydrogeologický prieskum.

77. V tejto veci sa Komisia opierala výlučne o zistené znečistenie vody dusičnanmi v dotknutej oblasti. Nepreukázala, že k vnikaniu do podzemných vôd došlo iným spôsobom ako vypúšťaním močovky na polia.

78. Ako som už uviedla v mojich návrhoch vo veci Komisia/Španielsko, dusičnany jednak nemožno považovať za nebezpečné látky v zmysle zoznamu II smernice o podzemných vodách³⁰.

79. Okrem toho som uviedla, že postup pri vypúšťaní močovky na polia nemožno vo všeobecnosti považovať za „likvidáci[u]

týchto látok..., čo môže viesť k nepriamemu vypúšťaniu“, v zmysle článku 5 ods. 1 prvej vety druhej zářky smernice o podzemných vodách³¹.

80. Smernicu o podzemných vodách preto z tých istých dôvodov, ktoré som už uviedla v mojich návrhoch vo veci Komisia/Španielsko, nepovažujem ani v tejto súvislosti za uplatniteľnú³², a preto považujem výhradu Komisie spočívajúcu v nesplnení povinnosti vyplývajúcej z tejto smernice nevykonaním hydrogeologického prieskumu za nedôvodnú bez toho, aby bolo potrebné skúmať ďalšie otázky, ktorých sa dovoľáva španielska vláda, akými sú význam rôznych hydrogeologických štúdií.

Tretí žalobný dôvod je podľa môjho názoru neopodstatnený a je potrebné ho zamietnuť.

VIII — O nesplnení povinnosti vyplývajúcej zo smernice o pitnej vode

A — Hlavné tvrdenia účastníkov konania

81. *Komisia* zastáva názor, že španielske orgány si tým, že neprijali potrebné opatre-

30 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, body 110 až 116.

31 — Pozri moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, body 117 až 121.

32 — Porovnaj moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko, bod 122.

nia, aby voda určená na ľudskú spotrebu v dotknutom regióne bola v súlade s požiadavkami článku 7 ods. 1 smernice o pitnej vode, nespĺnili povinnosti vyplývajúce z článku 7 ods. 6 smernice. Hodnoty dusičnanov výrazne prevyšovali hodnoty najvyššej prípustnej koncentrácie pre ukazovateľ „dusičnaný“ podľa prílohy I časti C smernice, t. j. 50 mg/l. Komisia sa odvoláva na rad odobratých vzoriek a na to, že španielske orgány pripustili prekročenie maximálnych hodnôt v mnohých obciach v regióne Baix Ter. Komisia pripomína, že smernica stanovuje členským štátom povinnosť dosiahnuť výsledok.

82. *Španielska vláda* nespochybňuje, že najvyššie prípustné koncentrácie dusičnanov boli vo vodovodných systémoch určitých obcí prekročené. Uvádza, že znečistenie sa od tej doby sčasti citeľne znížilo. Navyše bola využitá — z pohľadu španielskych orgánov — jediná možnosť ako splniť cieľ smernice, a to informovať obyvateľov o používaní vody ako pitnej vody.

B — Právne posúdenie

83. Podľa článku 7 ods. 6 smernice o pitnej vode majú členské štáty prijať potrebné

opatrenia, aby neboli prekročené prípustné maximálne hodnoty uvedené v prílohe I.

84. Španielska vláda nepopiera, že v rozhodnom čase, totiž po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, znečistenie dusičnanmi na rôznych meracích stanicích v dotknutej oblasti prevyšovalo najvyššiu prípustnú hodnotu 50 mg/l stanovenú v prílohe I, ale odvoláva sa skôr na svoje úsilie znížiť hodnoty dusičnanov.

85. Ako však už Súdny dvor konštatoval, úsilie vynaložené na zlepšenie kvality pitnej vody na území členského štátu nie je pre vykonanie smernice o pitnej vode rozhodujúce. Článok 7 ods. 6 smernice 80/778 neukladá totiž členským štátom len povinnosť konať, ale aj povinnosť dosiahnuť výsledok³³.

86. Preto je nutné konštatovať, že výhrada Komisie je dôvodná, keď Španielskemu kráľovstvu vytýka, že si tým, že v niektorých

33 — Rozsudky zo 14. novembra 2002, Komisia/Irsko, C-316/00, Zb. s. I-10527, body 37 a nasl., a z 25. novembra 1992, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-337/89, Zb. s. I-6103, body 21 a nasl.

verejných vodovodných systémoch v oblasti Baix Ter bola prekročená najvyššia prípustná koncentrácia parametra dusičnany podľa tejto smernice, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 7 ods. 6 smernice o pitnej vode.

IX — O trovách

87. Podľa článku 69 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Súdny dvor rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania majú úspech len v časti predmetu konania alebo z výnimočných dôvodov. Vzhľadom na to, že každý z účastníkov konania mal úspech len v časti predmetu konania, a vzhľadom na opodstatnenosť, resp. neopodstatnenosť, ich tvrdení navrhujem tak ako vo veci Komisia/Španielsko, aby každý z účastníkov konania znášal svoje vlastné trovy konania.

Štvrtý žalobný dôvod je preto opodstatnený.

X — Návrh

88. Z týchto dôvodov navrhujem Súdnemu dvoru, aby:

1. určil, že Španielske kráľovstvo si tým, že:

— neprijalo opatrenia potrebné na splnenie povinností, ktoré mu vyplývajú z článkov 4, 9 a 13 smernice 75/442/EHS, zmenenej a doplnenej smernicou

91/156/EHS, neprijalo opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby odpad pochádzajúci z prevádzok chovu ošípaných nachádzajúcich sa v regióne Baix Ter provincie Girona bol zneškodnený alebo zhodnotený bez ohrozenia ľudského zdravia alebo poškodenia životného prostredia, a keďže väčšia časť uvedených prevádzok nemá povolenie vyžadované touto smernicou, a že nevykonalo potrebné pravidelné inšpekcie týchto prevádzok,

- vo viacerých verejných sieťach distribúcie vody regiónu Baix Ter došlo v rozpore s článkom 7 ods. 6 smernice 80/778/EHS k prekročeniu maximálnej prípustnej koncentrácie pre parameter „dusičnaný“ stanovenej v prílohe I časti C bode 20 tejto smernice,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo Zmluvy;

2. v zostávajúcej časti žalobu zamietol;
3. rozhodol, že Komisia a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.